

37. Λεοντάρι, αλεπού και γάδαρος

- Λέων ποτέ και αλεπού και γάδαρος εστήσαν
αντάμα να ευρίσκονται και συντροφίαν ποίσαν.
Επήγαν εις κυνήγιον διά να κυνηγήσουν,
είτι αν εύροσι μαζί τότε να το μερίσουν.
- 5 Επήγαν, εκυνήγησαν, ήφεραν πάσα πράγμα,
κι εις έναν τόπον έκατσαν διά να φαν αντάμα.
Ο λέων τον γαΐδαρον είπε να τους μοιράσει
του καθενού το μερτικόν, εκείνος να 'ρδινιάσει.
Το μέρος τούτος καθενού ίσια έδωκέ των,
- 10 αλλά ο λέων θυμωθείς τον γάδαρό 'σκισέ τον.
Την αλεπού ελάλησεν, είπε να τα μοιράσει.
Εκείνη εστοχάστηκε τα πράγματα πώς πάσι:
τον λέοντα πολύ φαγί έδωκε με την γνώση·
είπε τον: «Λίγο μερτικόν εμένα θέλει σώσει.»
- 15 Τότε ο λέων λέγει την: «Πῶμαθες να μοιράζεις
και εύμορφα τα πράγματα να τα λογαριάζεις;»
«Η συμφορά» 'πεκρίθη τον «γαδάρου έμαθέ με
και μοίρασα ως έπρεπεν· το πράγμα δίδαξέ με.»

Επιμύθιον

- Η δυστυχία μερικών διδάσκει να μαθαίνουν
20 τους άλλους να φυλάγονται, αν θέλουν να κερδαίνουν.

Γιώργος Μ. Παράσογλου (επιμ.), *Ανδρόνικος Νούκιος, Γεώργιος Αιτωλός, Αισώπου μύθοι. Οι πρώτες νεοελληνικές μεταφράσεις* [Νέα Ελληνική Βιβλιοθήκη, ΣΠ 58], Εστία, Αθήνα 1993.